

A PLACE IN BETWEEN
LUOVUUDEN JANALLA
LAURA BRUUN

LAB AMMATTIKORKEAKOULU

MUOTOILUINSTITUUTTI

MUOTOILUN KOULUTUSOHJELMA, KORUMUOTOILU

OPINNÄYTETYÖ AMK, KEVÄT 2020

OHJAAJAT: PEKKA KOPONEN JA HELI KAUHANEN

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ	1
ABSTRACT	2
JOHDANTO	3
MUOTOILUN JA TAITEEN SUHDE	4
TIETOPOHJAA BLOGEISTA	4
TAULUKOISTA	6
POHDINTAA TIETOPOHJASTA	9
LUOVUUDEN JANA	11
TEOKSET	13
LUOVUUDEN JANALLA	13
DRINKKISORMUS	14
ENSEMBLE À PARIS	15
HAVE MY HEART	16
HOPEAJÄKÄLÄ	17
HUOLI	18
ILLUSION	19
LAINET	21
LUONNONKUNINGATAR	22
MORGANIITTIMETSÄ	24
PESÄ	25
SKRYMPPISORMUS	26
SPRING ICE	27
SUURI HOPEINEN RANNEKORU	28
TURVAVERKKO	29
YÖTÖN YÖ	30
NÄYTTELY	31
OLET TÄSSÄ	33
ARVIOINTI	35
YHTEENVETO	36
LÄHTEET	37
LITTEET	38

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyöni tutkii muotoilun ja taiteen rajapintaa nimenomaan korualan näkökulmasta. Työ on kohdistettu tekijöille ja tarkastelijoille, jotka etsivät teosten kategorialta tai sen tarkempaa rajausta. Luovuuden janaa voisi myös hyödyntää, mikäli korumuotoilun ja -taiteen kenttää lähdetään kategorisoimaan nykyistä tarkemmin.

Koostamani Luovuuden jana syntyi useamman yksittäisen luovan alan blogiin pohjaten. Valitsemieni blogien näkemyksistä koostin yhden taulukon, jonka avulla muotoilun ja taiteen eroja ja yhteneväisyyksiä oli helpompi tarkastella. Nämä näkemykset asetin vielä korun näkökulmaan ja koostin Luovuuden janan lähtökohdat.

Luovuuden jana on työkalu, jolla voi kartoittaa yksittäisen korun asemaa tai useamman teoksen avulla yhtä tekijää janaalla. Luomani kokonaisuuden ei ole tarkoitus viedä keskustelua pois työn laadukkuudelta tai sanomalta.

Oman kategorian löysin sieltä, mistä sen ajattelinkin löytyvän, korumuotoilun ja -taiteen välimaastosta. Koen ennalta tehdyn hypoteesin toteutumisen kertovan Luovuuden janan teoreettisesta toimivuudesta. On kuitenkin huomioitava, että Luovuuden jana on täysin subjektiivinen työkalu, sen tuomat tulokset syntyvät mielipiteistä ja vaihtelevat katsojasta riippuen.

KORUMUOTOILU, KORUTAIDE, NYKKYKORU, IDENTITEETTI, VÄLIMAASTO

ABSTRACT

The subject of this thesis is to scrutinize the difference between design and art in the jewellery arena. I targeted the thesis towards those who examine and sort jewellery into different categories. The Line of Creativity can be used as a guide when and if the jewellery industry decides to make more precise categories.

The Line of Creativity is based on multiple blogs that deal within the creative business. Based on these selected blogs I made a matrix of different views and opinions on the variances between design and art. This ensured that these features were examined in an objective manner. The features were set into a context of jewellery field and the Line of Creativity was made.

The Line of Creativity is a tool to map one piece of jewellery and with many individual mappings, one can categorize an artist into a slot within the Line of Creativity. It is important that the classification is not taking focus from the quality or message of the artwork.

I found my category within the guidelines that I assumed they would be found in. My work is in between of jewellery design and art. The fact that my hypothesis was correct shows that the Line of Creativity is usable and accurate theory. It is still important to remember that this tool is completely subjective. It is based on opinions and those varies between the audience.

JEWELRY DESIGN, JEWELRY ART, CONTEMPORARY JEWELRY, IDENTITY, IN BETWEEN

JOHDANTO

Opinnäytetyössäni pohdin taiteilijan ja muotoilijan rajapintaa. Kohdistin työn itselleni ja niille, jotka samaistuvat kysymykseen; Mihin kategoriaan kuulun? Tietotaustoitusta pohjautuu luovan alan bloggarien näkemyksiin muotoilun ja taiteen eroista ja yhteneväisyyksistä. Tämän taustoituksen pohjalta tein Luovuuden janan, jonka avulla pyrin yhtenäistämään muotoilun ja taiteen teoksien kategorisointia.

Pohdinnan lähtökohtana oli Luovuuden jana, jolle sijoitin tekemiäni elementtejä muotoilun, taiteen ja korun maailmasta. Pohjustin ja avasin jana-ajatusta laajemmin sekä perustelin alan kirjallisuuteen pohjaten miksi ja miten valitsemani teokset sijoittuivat konseptiin. Työ sisältää teoskohtaista pohdintaa ja pohdintojen peilaamista keräämäni taustoitukseen ja luomaani Luovuuden janaan. Janan avulla osoitin myös löytäneeni "olet tässä" -pisteen.

Tutkimuskysymykseni ovat:

- - Miten muotoilun ja taiteen välimaastoa voisi kategorisoida ja kartoittaa yhtenäisemmin?
- - Onko kartoittaminen oleellista tai tarpeen?
- - Mihin minun työni sijoittuvat kategoriassa?

Tavoitteenani oli visualisoida ja konkretisoida Luovuuden jana sekä sijoittaa valitsemani työt sille. Kokosin materiaaleiltaan, visuaalisuudeltaan, työstötekniikaltaan tai ideologialtaan erilaisuutta osoittavia koruja ja käyttöveistoksia. Valitsemani työt esittävät omaa tyyliäni, ja koetin tuoda kohtuullisen laajan kokonaisuuden. Valitsemisissä töissä materiaaleja ovat mm. jalometallit, erilaiset jalokivet, lasi, sekä kierrätysmateriaalit, kuten muovi ja alumiini. Työstömetodeina on mm. perinteiset kultasepäntaidot, leikkisät materiaalityöskälyt ja 3D-mallintaminen ja -printtaus.

Alun perin tavoitteena oli järjestää myös teosten näyttely, jonka avulla avaisin kirjallista työtä vielä lisää. Maailmantilanteen takia tämä kuitenkin siirtyytulevaisuuteen. Näyttelyn tarkoituksena on tuoda esille kehitystäni niin teknisissä kuin muotoilun taidoissa, sekä näyttää polkua, jota oma muotoilijaidentiteettini on kulkenut.

Näyttely olisi ollut konkreettinen tapa todentaa ja avata etsimääni välitilaa ja sen monia muotoja. Tahtotilanani oli konkretisoida löytämäni välimaasto, joka selkeyttää minulle ja lukijalle muotoilun ja taiteen rinnakkaista matkaa. Näyttelyn siirtyessä koetan ilmentää välimaastoa opinnäytetyön valokuvien ja pohdinnan keinoin.

MUOTOILUN JA TAITEEN SUHDE

TIETOPOHJAA BLOGEISTA

Erialaisten luovien alojen blogien pohjalta kokosin katsauksen aiheesta, joissa rinnastetaan muotoilu ja taide sekä etsitään niiden eriävyyksiä ja samankaltaisia piirteitä. Työni ei missään nimessä ole kattava kirjallisuuden katsaus tai tieteellinen tutkimus, mutta koen saaneeni näillä kolmellatoista blogilla riittävän saturaation tutkimuskysymyksen tarkasteluun ja Luovuuden janan muodostamiseen.

Käyttämäni blogit valitsin varsin intuitiivisesti, kuitenkin varmistaen, että kirjoittaja on ansiokas niin työssään kuin teksteissään. Valitsin kirjoittajia niin Yhdysvalloista, Euroopasta kuin Uudesta Seelannista, yhdistävänä tekijänä on laadukas työnjälki ja sanoma.

Tutkimastani aineistosta kävi vahvasti ilmi, että muotoilun ajatellaan olevan ratkaisukeskeistä ja tarkoitukselle perustuvaa työtä, joka on läsnä jokapäiväisessä elämässä. Muotoilun lähtökohdat löytyvät asiakkaan tarpeista ja nämä tarpeet muodostavat viitekehysten, jonka sisälle tuote muotoillaan (Duvall 2018).

Prosessissa käytetään hyväksi jo hankittua tietoa ja vanhaa ideaa iteroidaan uudeksi paremmaksi versioksi. Työn lopputuloksen tulee olla yksiselitteisesti ja selkeästi tulkittava riippumatta katsojasta tai kontekstista. Muotoilu koetaan heikoksi, jos sen synnyttämä tuote ei ole intuitiivinen käyttäjälleen, mikäli se herättää liikaa kysymyksiä, tai on liian hankala ymmärtää (Lisefski 2019). Heikko muotoilu

lipsahtaa usein taiteen puolelle, toisaalta hyvälle muotoilulle sallitaan taidemaisia piirteitä (Cousins 2012). Näinpä muotoilu, joka ei ole alusta saakka tavoitteellista voidaan laskea taiteeksi (Peuc 2013).

Taiteessa viitekehys on räjäytetty, se pohjautuu tekijänsä tahtoon. Eriävyys työskentelyssä syntyy lopputuloksen tavoitteellisuuden kanssa, sekä tekijän ajatusprosessissa - muotoilijan ajatus on insinöörimäistä (Peuc 2013). Muotoilun kuvataan olevan taidetta perustuen tieteeseen, muotoilijan on työssään oltava taitava luomaan jo olemassa olemasta tuotteesta vielä parempi (Craig 2020). Myös muotoilun ja taiteen prosesseissa on eroa. Siinä missä muotoilun lähtökohdat ovat tavoitteelliset, taide on impulsiivista ja täysin tekijänsä varassa.

Muotoilua ohjaa annettu viitekehys, jonka antamat rajoitteet tulee huomioida. Viitekehystä tarkennetaan työn edetessä, oleellista on strateginen ajattelu, asiakaskontaktit ja aikataulutus.

Taiteen ominaispiirteiksi koetaan säännötön ja kontrolloimaton tutkimusmatka, jossa taiteilija itse on taiteen kohde ja tarkoitus. Tavoitteena ei ole luoda universaalisti ymmärrettävää konseptia, vaan se on yksilön itseilmaisua, joka kutsuu ulkopuolista katsojaa tekemään tulkintoja perustuen tämän omiin kokemuksiin. Taiteen odotetaan luovan konfliktia ja aiheuttaa katsojassa kysymyksiä ja tunteita (Include Design 2017.)

Asiakkaan näkökulmasta taiteilijan tyyli on oleellinen ja tämä, yhdessä työn vetoavuuden, luo työn arvon ja haluttavuuden. Taide ei ole hyvää tai huonoa, lopputuleman kritiikki perustuu katsojan

henkilökohtaiseen mielipiteeseen (Lisefski 2019). Taide koetaan usein elitistimäiseksi luksukseksi, jonka luokse hakeudutaan museoihin, gallerioihin tai performansseihin.

Muotoilu on taas osa jokapäiväistä elämää ja kun se toimii, ei sen olemassa oloa edes huomaa. Esimerkiksi toimiva käyttöjärjestelmä, viihde tai koru kuuluvat tähän kategoriaan (Lundgren 2016). Muotoilu koetaan opituksi taidoksi. Se pohjautuu pitkälti muotoilun säännöille ja empiirisen tiedon ja tutkimuksen hyödyntämiseen. Tavoitteena onkin parantaa jo tehtyä tai innovoida kokonaan uusi tuote helpottamaan vanhaa haastetta. Osaamisen keskiöissä ovatkin kommunikaatio ja ongelmanratkaisu. Taide sen sijaan on modernismin jälkeen löysännyt sääntöjään ja osaamisessa painotetaan luonnollista lahjakkuutta ja taideälyä, jota yksilö voi lisäkoulutuksella kehittää (O’Nolan 2009).

TAULUKOISTA

Muotoilu ja taide kulkevat vahvasti rinta rinnan luovalla alalla. Molemmat ovat oleellinen osa kulttuuria ja ihmisen monipuolista kehitystä. Näille yhteistä on visuaalisuus, jossa luova kaaos suunnittelun, piirroksien ja luonnoksien pohjalta muistuttavat toinen toista. Tarkkaa rajanvetoa näiden välille on hankala tehdä, mutta muotoilun työskentelyprosessia ohjaa annettu viitekehys, funktionaalisuus ja mahdollisesti visuaalinen miellyttävyys (Knight 2020).

Jokaisesta blogista on liitteissä oma taulukkonsa lähdeviitteinen, nyt alla oleva taulukko on omaa tulkintaani ammattilaisten väittämistä. Taulukoiden avulla voin tarkkailla objektiivisemmin mielipiteitä aiheen jakajasta ja aihealueen päällekkäisiä osia. Vertailukelpoisen aineiston pohjalta olen koostanut Luovuuden janan, jonka avulla voin vertailla yhtenäisesti erilaisia teoksia. Teosten yhteenvedolla voidaan taas tarkastella niiden tekijän asettumista Luovuuden janalle.

	MIKSI TEHDÄÄN	MITÄ TEHDÄÄN	TYÖN TAVOITE	FUNKTIONAALISUUS	MISTÄ TYÖN ARVO JA LAATU
Muotoilu	<p>Luovuttaa tarkoituksellisesti.</p> <p>Tutkii annettua ongelmaa ja luo siihen ratkaisun. Helpottaa ihmisen ja esineen välistä vuorovaikutusta.</p> <p>Johdattellevaa kommunikaatiota. Olemassaololle on filosofinen syy ja tarve.</p>	<p>Käyttöesineet, -liittymät, arkea helpottavat ratkaisut.</p> <p>Kaupallisuus.</p>	<p>Tavoitteellista.</p> <p>Massatuottaminen ja tuotteen kierrättäminen.</p> <p>Hyvin muotoiltu esine saa sisältää taidemaisia piirteitä.</p>	<p>Käytettävyys, hankalasti ymmärrettävä muotoilu koetaan huonoksi.</p> <p>Toimiva interaktiivisuus.</p> <p>"Taide tapaa tieteen."</p>	<p>Objektiivisuus, hyvää tai huonoa suhteessa tarkoitettuun käyttöön.</p> <p>Muotoilu on epäonnistunutta, mikäli se ei vastaa käyttötarkoitukseen tai tavoitteisiin. Arvo perustuu ongelmanratkaisun laatuun ja tuotteen käytettävyyteen.</p> <p>Muotoilijan brändi ei kovinkaan oleellinen.</p>
Taide	<p>Luovuttaa luovuuden vuoksi.</p> <p>Luo keskustelunaiheita, konflikteja ja eri näkemyksiä.</p> <p>Silmäkarkkia taiteilijalta yleisölle.</p> <p>Filosofista syytä olemassaololle ei tarvita.</p>	<p>Visuaalinen kokemus ilman vaatimusta käytännöllisyydestä</p> <p>Taide on itsearvoista.</p>	<p>Ei ole tavoitetta, työ on taiteilijan "sielun jatke". Ajoin tavoitteena provosoida yleisöä.</p> <p>Yksittäiskappaleet.</p>	<p>Visuaalisuus.</p> <p>Ei tarvitse interaktiivisuutta, passiivista.</p>	<p>Subjektivistista, yleisön muodostaa mielipiteen perustuen omaan narratiiviinsa.</p> <p>Työllä on mahdollisesti kaupallinen arvo.</p> <p>Työn teema ja estetiikka, sekä taiteilijan brändi keskiössä.</p>
Välimaasto	<p>Molemmat työskentelevät visuaalisuuden parissa ja luovat uutta sisältöä, tekemisen motiivi eriää.</p> <p>Liiallinen sekoittaminen rikkoo molempien filosofisen olemisen syyn.</p>	<p>Esteettisestä näkökulmasta kumpikin sisältää toista.</p>	<p>Jos muotoilua tehdään ei määriteltyjen tavoitteiden lähtökohdasta, tulee se lähemmäs taidetta.</p> <p>Molemmat kuuluvat laajempaan visuaalisen taiteen maailmaan, jossa tarkoituksena on ilmaista tunteita ja tarinoita. Taiteelle tämä saattaa itsessään riittää, mutta muotoilun näkökulmasta tämä on vasta yksi työkalu onnistuneeseen lopputulokseen.</p>	<p>Onko kestävä muotoilu taidetta?</p>	<p>Muotoilusta voi syntyä visuaalisesti miellyttävää työtä, jota voi käsitellä myös taiteena.</p>

	KOHDEYLEISÖ	KÄYTTÖKONTEKSTI	TULKINNAN LÄHTÖKOHDAT	TYÖSKENTELYPROSESSI	OPISKELU JA SUHDE TEKIJÄÄN
Muotoilu	Loppukäyttäjän näkökulmasta laadittu viitekehys, jonka pohjalta laaditaan työ yleisön tarpeeseen.	Arkipäiväisempää. Mm. käyttöjärjestelmät, mainonta, viihde, journalismi.	Tuloksen tulkinta tulisi olla intuitiivista ja yksiselitteistä. Rationaalista.	Tavoitteellinen prosessi viitekehysineen. Lähtökohtana selkeä tavoite, jota tarkennetaan matkan varrella syntyvien haasteiden avulla. Sisältää kompromisseja. Työskentely sisältää myös yrittäjyyttä, strategisointia, asiakkaan kanssa kommunikoimista ja aikataulutusta. Tasalaatuvainen ja toistettava prosessi.	Muotoilun säännöt ja perusteet. Empiirisen tiedon ja tutkimuksen hyödyntäminen ja jo olevassa olevan iterointi paremmaksi. Hylkää historian, tuottaa toimivia, viisaita ja luovia ratkaisuja. Ei välttämättä vaadi teknisiä taidetaitoja, keskiössä on kommunikaatio, ongelmanratkaisu, mittasuhteet ja tila. Opittavissa olevat tiedot ja taidot. Muotoilijan egolla tai mieltymyksillä ei ole niinkään väliä, työhön ei välttämättä liitetä tämän nimeä ja tärkeintä on tuotteen toimivuus.
Taide	Taitelijan itselleen tekemää itseilmaisua.	Eliittistä. Mm. museot, galleriat, arkipäivää hienommat puitteet.	Yleisön vastuulla on tulkita teosta. Jokaisen omat kokemukset luovat omanlaisensa tulkinnan lopputuloksen. Aistinvaraista.	Prosessi pohjautuu taiteilijan itseilmaisulle, alussa on vain tyhjä kanvas ja tarve kommunikaatiolle. Impulsiivisuus, säännöttömyys ja vapaus. Sattumanvarainen ja itsenäinen työskentely.	Traditiot, perustuu estetiikan ja peruselementtien harmoniaan. Modernismin aikakauden jälkeen taide on ollut "säännötöntä". Uusien teemojen, ideoiden ja ulkoasujen etsimistä. Pelkästään taiteilijan tekniset taidot eivät riitä taiteellisen vision ilmentämiseen. Käsityöläisyyden ja taideälyn yhteistyö. Luontainen kehitettävissä oleva kyky.
Välimaasto		Molemmat oleellisia kulttuurille ja kehitykselle.	"Taiteellinen muotoilu" Tunnepohjainen muotoilu, joka esittää ja vastaa kysymyksiin, mutta on inspiroivaa ja ajatuksia herättävää.	Molemmat ovat luovuuden spektrillä. Visuaalinen suunnittelu, piirroksiset ja luonnostelut sisältävät paljon samankaltaisuutta. Erona kuitenkin muotoilun ajatusprosessin "insinöörimäisyys".	Taiteilija voi olla muotoilija ja muotoilija taiteilija. Alat kulkevat rinta rinnan ja niiden raja on häilyvä. Taiteilijan itseilmaisua.

POHDINTAA TIETOPOHJASTA

Suhteutettuna korujen maailmaan koin aineiston aiheuttavan useammankin ristiriidan.

Yksi blogeista kertoo, kuinka laadukas muotoilu perustuu toistolle, edellisen työn parantamiselle ja hienosäätöön (Include Design 2017). Eikö taitelija tee toistoja, tai hienosäädä työtään pohjautuen edelliseen? Koen, että maailmassa on useampikin taitelija, joka on tunnettu yhtenäisestä ja mieleenpainuvasta linjasta, vaikka se olisikin vuosien varrella kehittynyt ja muuttunut.

Tekijän muotokieli tai tyyli on peruste, jolla asiakas ohjautuu tuotteelle (Lisefski 2019). Esimerkikseni otan vihkisormuksen: Asiakas on ihastunut tietyn tekijän tyyliin ja tulee näin pyytämään suunnittelemaan

itselleen korun, tällainen käytös viittaa taiteen hankintaan.

Kun koru luodaan asiakkaan ohjaaman viitekehyksen sisällä, eivät tekijän mielipiteet tai tyyli ole hänelle ominainen. Oleellista on korun käyttökelpoisuus ja kestävyys, sekä asiakkaan mielipide. Näin palaamme näkökulmaan, joka on muotoilulle ominaisempaa. Onko vihkisormus taidetta vai muotoilua? Asian voi esittää myös toisinpäin: Taitelijalta tilataan työ, jonka koko, materiaalit ja värimaailmaa rajaa asiakkaan toiveet. Onko taide silloin jo muotoilua?

”Hyvä” muotoilu on universaalisti tulkittavissa, intuitiivisesti käytettävissä, eikä sen tarvitse luoda tunneperäistä kokemusta (Ye 2017). Kun laadukas

muotoilu kuitenkin synnyttää käyttäjälleen vau! -hetken, ollaanko jo astetta lähempänä taidetta? Löytyykö reitti rajapintaan ihmetyksen kautta, tuoko ihmetys laajennusta muotoiluun tai taiteeseen? Jos tuote näyttää erityisen hienosti muotoilulta, mutta sillä ei ulkomuotonsa lisäksi ole lainkaan funktiota, onko se silloin taidetta? Jos tuote näyttää muotoilulta, mutta sen käyttötarkoitus ei ole intuitiivinen ollaanko silloin rajapinnalla?

Lyhyt, mutta napakka vastaus aineistoni pohjalta on, että estetiikka ei ole muotoilun kannalta oleellista, vaan arvo tuotteelle tulee käytettävyydestä (Knight 2020). Koin kuitenkin tämän rajauksen korun näkökulmasta turhan karsivaksi.

Kysymystä tutkiessani törmäsin mielenkiintoiseen juonteeseen, Carrie Cousinsin mainitsemaan "taiteelliseen muotoiluun". Cousins ei identifioitu taiteilijaksi, vaan kokee itsensä puhtaasti muotoilijaksi. Silti hän saa palautetta, kuinka hänen tekemänsä työ ei enää ole vain kuva sivustolla, vaan se koetaan taideteokseksi. Cousins kysyykin, voiko hän olla muotoilija ja taiteilija? Hän kokee, että muotoilua ja taidetta ohjaavat tietyt lainalaisuudet ja olettamukset, mutta näiden välimaastosta löytyy harmaa alue, jonka hän on nimennyt "taiteelliseksi muotoiluksi". Tältä alueelta hän kokee löytävänsä kaikista onnistuneimmat projektinsa (Cousins 2012).

Tunnistan tämänkaltaisen välimaaston, jossa työtä ohjaa tavoitteellinen suunnittelu, mutta sen lähtökohdat ovat taiteellisessa rajojen rikkomisessa ja pienessä provosoimisessa. Pohdinkin, kuuluuko nimenomaan puettavissa olevan korun viitekehys lähes aina taiteelliseen muotoiluun, sillä tavoite on saada teos kannettavaksi ja käytettäväksi, toisaalta sen tulisi herättää tunnetta ja mielenkiintoa.

Erityisesti tämä ajatus jäi kiehtomaan minua. Valitettavasti aiheesta ei itsessään ole laajaa tai helposti löydettävää kirjallisuutta ja näinpä pohdintani jääkin vain oman kokemukseni varaan.

Korun näkökulmasta viitekehukseen kuuluu usein, lähes aina, yhteys kehoon ja korun puettavuus sille. Koru saa mittasuhteensa ja esittelyalustansa keholta. Liike ja muut kehon ominaisuudet tuovat korulle elämää ja vivahteita, joita ei esimerkiksi valokuvasta näe. Eikö nämä itsessään ole jo muotoilun lähtökohtia ja viitekehystä?

Taiteellisuutta korulle tuovat mm. hervottomat mittasuhteet, tematiikka tai käytetyt materiaalit. Moderni koru saa olla ekologinen kannanotto, pyörän sisäkumista valmistettu käsivarteen kiedottu ja hopealla yhteen nidottu objekti. Se on silti koru. Muotoilua vai taidetta? Taiteellista muotoilua?

LUOVUUDEN JANA

Tutkimieni blogien pohjalta korun asemointi luovuuden suuremmalle janelle on hankalaa. Korulle löytyy harvoin puhdasta funktionaalista arvoa; vihkisormus, uskonnollinen symboli tai perintökoru ovat käytössä sentimentaalisista ja symbolisista syistä. Näiden korujen suurin arvo tulee materiaalin, estetiikan, uskomusten ja muistiarvon kautta. Lähin esimerkki funktionaaliselle korulle löytynee sairauksia ilmaisevista tunnuksista, joiden kaupallinen arvo määrittyy suurimmaksi osaksi vain materiaalin, työn ja markkina-arvon näkökulmista.

Luomallani kokonaisuudella onkin siis useampi, toistensa kanssa limittäin kulkeva jana. Korualan eri

tekijät eivät suinkaan aloita siitä, mihin edellinen lopettaa. Jo pelkästään yhden ammattilaisen töiden kesken löytyy suuria harppauksia siinä, miten työn janoille sijoittaisin. Tämä ajatus ilokseni pätee myös omissa töissäni. Luovuuden janat ovat subjektiivinen kokemus - jana ei suinkaan ole kiveen hakattu, se muuttaa muotoaan pelkästään jo katsojan vaihtuessa.

Jotta jokaista korua voidaan tulkita edes jotenkin samoista lähtökohdista, esitin niille janelle tuodessa sarjan näkökulmia. Vaikka aineistossani käsittelenkin myös teoksen tai tuotteen tekovaiheen aikana tapahtuvia oleellisia eroja ja yhtäläisyyksiä, koen ettei niitä voi esittää jo valmiille tuotteelle objektiivisesti.

Näinpä tiivistin väittämäni näihin viiteen näkökulmaan;

- ulkomuoto ja funktio.
- käytettävyys ja puettavuus.
- käytetyt materiaalit.
- työstömenetelmät ja toistettavuus.
- minkä pohjalta työn arvoitetaan.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KULTASEPÄN TYÖ

KORUMUOTOILU

KORUTAIDE

- * Käytettävyys, miellyttävä päällä
- * Suunnittelun lähtökohtana on keholle puettavuus, riittävä tuotto vs tuotettavuus
- * Subjektiiivisesti käytettävä ja selkeä esine

- * Kaunis, mutta kaupallinen ja perinteinen
- * Sarjatyö, helppo toistaa ja tuottaa
- * Laatu heikompaa, Olemattomat ainevahvuudet, rakenteet, korjattavuus

- * "Alhainen hinta", hinnoittelu perustuu materiaalille ja työlle
- * Hinnoittelu huomioitu jo suunnitteluvaiheessa
- * Epäpuhtaat sekoitemetallit, jalometallit, sekä koru- ja jalokivet
- * Tuotteet suunnattu vetoavaksi asiakasryhmittäin

- * Käytettävää "silmäkarkkia"
- * Käytettävyys, miellyttävä päällä, kestävyys
- * Suunnittelun lähtökohtana on keholle puettavuus
- * Subjektiiivisesti käytettävä esine
- * Ongelmaa helpottava ratkaisu tutussa esineessä

- * Kaunis, mutta perinteinen
- * Uniikkityö, mutta helppo toistaa ja tuottaa, korjattavuus

- * Hinnoittelu perustuu materiaalille, työlle ja kauppankäyntiin, kuitenkin painotus käsityössä

- * Jalometallit, sekä koru- ja jalokivet
- * Asiakkaalle, kuitenkin käsityön ammattilaiselta

- * Kultasepän suuremmat ja näyttävät työt, koko, materiaali
- * Korkeahintaiset kultasepän kokeilevat unikkityöt

- * Muotoilijan valmistamat kaupallisuus edellä ajatellut tuotteet
- * Mixed media; Kulta ja muovi, Puu ja jalometalli
- * Taidetta asiakkaalle, jolloin taiteilija luopuu omasta visiostaan miellyttääkseen asiakastaan

- * Onko käytettävissä, vai onko käyttö esim. vain katsomista?
- * Kestääkö esine? Kerran eletty, koruperformanssi
- * Tarvitseeko olla puettavissa?
- * Sattumanvaraisuus, tarvitseeko olla toistettavissa?
- * Tulkinnan hankaluus, aiheuttaa reaktioita ja erilaisia näkökulmia

- * Hinnoittelun hankaluus, kokeelliset materiaalit ja metodit voivat itsessään olla täysin arvottomia
- * Arvotus perustuu estetiikalle ja sisältöön, sekä mahdollisesti taiteilijan brändille

- * Onko kuitenkaan verrattavissa esim. veistostaiteeseen?
- * Kaikenlainen media
- * Taiteilijan itseilmaisua

TEOKSET
LUOVUUDEN JANALLA

DRINKKISORMUS

Nyt on helppo nostaa malja kuohuvaa! Työn lähtökohdat löytyvät leikkisyydestä - pirskahtelevasta ilosta ja juhlasta! Teoksen teema liikkuu korun ja käyttötaiteen välimaastossa. Se kyseenalaistaa perinteisen lasin, toisaalta työ ei myöskään sovi perinteisen sormuksen kanssa samaan kategoriaan. Samalla korostan kehon ja esineen yhdessä oloa ja näiden yhteistä leikkiä. Korun arvo ei muodostu enää vain koristautumisesta tai käytännöllisyydestä, sen arvo syntyy myös interaktiivisuudesta ja narratiivista (Pahlman, Pahlman, Poutasuo, Ruutiainen, Tillander-Godenhielm, Timonen, 2016. 250).

Luomalleni janelle sijoitan Drinkkisormuksen muotoilun ja taiteen välimaastoon. Koru kutsuu tutkimaan ja laittamaan sen sormeen, joskin suuri ja möhkälemäinen muotokieli hankaloittaa korun käyttöä. Käyttäjäystävällisyys ei toteudu niin sormuksena kuin juoma-astianakaan. Materiaalit ovat hopea ja lievästi myrkyllinen kupari, työstömenetelmänä perinteiset kulta- ja hopeasepän taidot. Työ on toistettavissa, joskin etenkin sisäosan kiillotus ottaa oman aikansa. Korun arvotus ja hinnoittelu pohjautuu käytettyihin arvokkaisiin, kultasepän maailman materiaaleihin, työhön, jota on työläs toistaa ja omintakeiseen estetiikkaan, joka ilahduttaa käyttäjää.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

ENSEMBLE À PARIS

Korujen inspiraation toin mukaanani Ranskasta. Perheeni kanssa vietetty juhlatviikko kiteytyi Pariisiin ja arrondissement de l'Élysée kaupunginosan topografiasta tyylliteltyjen korujen muotoon. Pariisista on kaupunkina muodostunut perheeni "kokoontumispaikka", johon menemme äitini johdolla juhlimaan elämän eri vaiheita. Oli luontevaa ikuistaa nämä hetket suuriin ja juhlatviik-
koruihin, joskin topografinen näkökulma toi oman abstraktin jujunsa töihin. Työssä esittelen kaulakorun ja sormuksen.

Luovuuden janelle sijoitan Ensemble à Paris -korut kultasepäntyön ja muotoilun välimaastoon. Korujen muotokieli viittaa vahvasti omutuiseen koruun, joskin ne ovat tyyllilleni ominaisesti suuret, tämä piirre vie sijoitusta vahvemmin muotoilun puolelle. Korut ovat helposti puettavissa, joskin sormus on suurehko. Olen käyttänyt sarjan tekemiseen perinteisiä kultasepän taitoja, ja työt olisi mahdollista monistaa helposti esimerkiksi valutöinä. Arvonsa korut saavat perinteisistä korumateriaalista, työstä ja esteettisestä näkökulmasta.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

HAVE MY HEART

Työn lähtökohdat nousevat sukupolvien takaa kantautuvista elämän eri osa-alueista. Käsityöläisyys ja tahtotila pärjäämiseen ovat molemmat perintöä esiäideiltäni. He ovat olleet vahvoja naisia, jotka ovat hoitaneet sydämellisyydellä ja valtavalla palolla niin perhettä kuin työtään. Elämässä saattaa kantautua sukupolvelta toiselle rakkauden lisäksi myös kipua ja pelkoja, joita vastaan tarvitaan henkinen sotisopa suojaamaan herkkää sydäntä.

Luomalleni janelle sijoitan Have My Heartin korutaiteeseen. Vaikka koru on vahvasti kehollinen ja viestii vahvasta yhteydestä kehoon, ei se kuitenkaan ole puettavissa. Kierrätystölkeistä virkattua sotisopaa ei ole suunniteltu puettavan elävän ihmisen päälle. Terävät reunukset ja työn istuvuus eivät kuulu käyttäjäystävällisyyden kulmakiviin. Materiaalit ovat kierrätyspohjaisia ja näin ne eivät perinteisestä kultasepän näkökulmasta sisällä arvoa itsessään. Metallisen osan työstömetodit ovat suoraan isoäidin kallisarvoisesta repertuaarista opittuja ja työhön laitettava aika oli suuri. Lasisydän sen sijaan on tehty yhteistyössä lasitaiteilija Marja Hepo-ahon kanssa. Työ voidaan arvottaa sen esteettisen kokemuksen, narratiivin ja emotionaalisen reaktion pohjalta.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

HOPEAJÄKÄLÄ

Lähtökohtana työlle oli luonnon kauneuden toistaminen ja sen juhlinta. Ensimmäinen jäkäläsormus olikin täysin luonnon kappale, jonka yhdistin alumiinipantaan. Sittemmin kehitin ideaa pidemmälle ja useiden eri kokeiluiden jälkeen löysin keinon, jolla jäkälän valaminen tukevahkoksi hopeiseksi kappaleeksi onnistuu. Esittelen työssä kaulakorun ja sormuksen. Maailmantilanteen takia suunnittelemani rintakoru ja tiara eivät kerenneet opinnäytetyöhön.

Jokainen koru on täysin uniikki, sillä jokainen luonnon jäkälä on käsin poimittu ja antaumuksella valun valmisteltu. Vastakohtiksi nouseekin nyt kaupallisen ja helposti tuotettavan korun, ja mittaamattoman arvokkaan luonnon kilpailu. Lisäksi valmiisiin koruihin olen jättänyt orgaanisen valupinnan ja pitkälle kiillotetun hopean kilpailemaan visuaalisesti keskenään.

Luomalleni janelle sijoitan Hopeajäkälät korumuotoilu- ja -taiteen väliin. Ulkomuotonsa puolesta ne ovat edelleen korumaiset, eikä niiden funktiota tarvitse tulkita kovinkaan pitkään. Korut ovat helposti puettavissa, joskin kantajan on huomioitava ne toimiessaan, näinpä jokapäiväisessä arkikäytössä korut ovat lähes mahdottomat. Korut sisältävät vain hopeaa, materiaalin puolesta ne ovat siis suhteellisen arvokkaat. Työn ja toistettavuuden näkökulmasta korut ovat kaupallisesta näkökulmasta hyvin haastavat. Jokainen kappaleen prosessointi vie pitkän aikaa ja työn hinta on kohtuullisen korkea.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

HUOLI

Kevyt, mutta visuaalisesti varsin painava kokemus inspiroitui elämän vaikeuksista. Ulkopuolisen näkökulmasta voi toisen kokemukset näyttää toisarvoisilta, haasteitahan kohtaa jokainen.

Kuitenkin taakkoja kantavan kokevan yksilön näkökulmasta nämä voivat olla hyvinkin raskaita. Ne kulkevat mukana kaikkialle, istuvat olalla, ympäröivät ja tökkivät jokaisen liikkeen myötä, kietoutuvat jokaiseen elämän hetkeen. Esittelen työssäni olkakorun ja sormuksen.

Luomalleni janelle sijoitan korut vahvasti korutaiteeseen. Perinteiseen korukäsitykseen ei sovi ajatus korusta, jota on hankala tai lähes mahdoton käyttää. Nykykorulle sen sijaan sallitaan mahdottomuus, kuitenkin kyseenalaistaen onko objekti silloin enää koru (Rvutiainen, 2012. 193)?

Korut ovat puettavissa ja käytettävissä, kuitenkin huomioiden niiden koko, rakenne ja rajoittavuus eri liikkeissä. Materiaaliltaan ne ovat kuparia, vielä kohtuullisen tuttua korumaailmalle. Vaikka korut ovat tehty perinteisin kultasepän metodein, niiden toistaminen olisi varsin työlästä ja aikaa vievää. Korusarjan arvotan nyt visuaalisuuden ja teeman kannalta, lisäksi siihen vaikuttaa työhön käytetty aika.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

ILLUSION

Ruutiainen väitöskirjassa puhutaan korun ristiriitaisesta aitoudesta: Aitous vaikuttaa käytetyt materiaalit, tekniikat ja korumaisuus. Arvokkaat ja tunnistettavat materiaalit muuntautuvat kultasepän käsissä yksiselitteisesti koruksi. Uudenlaisessa korussa perinteet haastetaan, esimerkiksi jo pelkkä esteettisyys voi myös tehdä objektin korumaiseksi (Ruutiainen, 2012. 152-154). Kun keho on korun galleria, ja tilataiteen galleria on tila, jossa työ on, miten tämä työ sijoitetaan janelle (Ruutiainen, 2012. 143)?

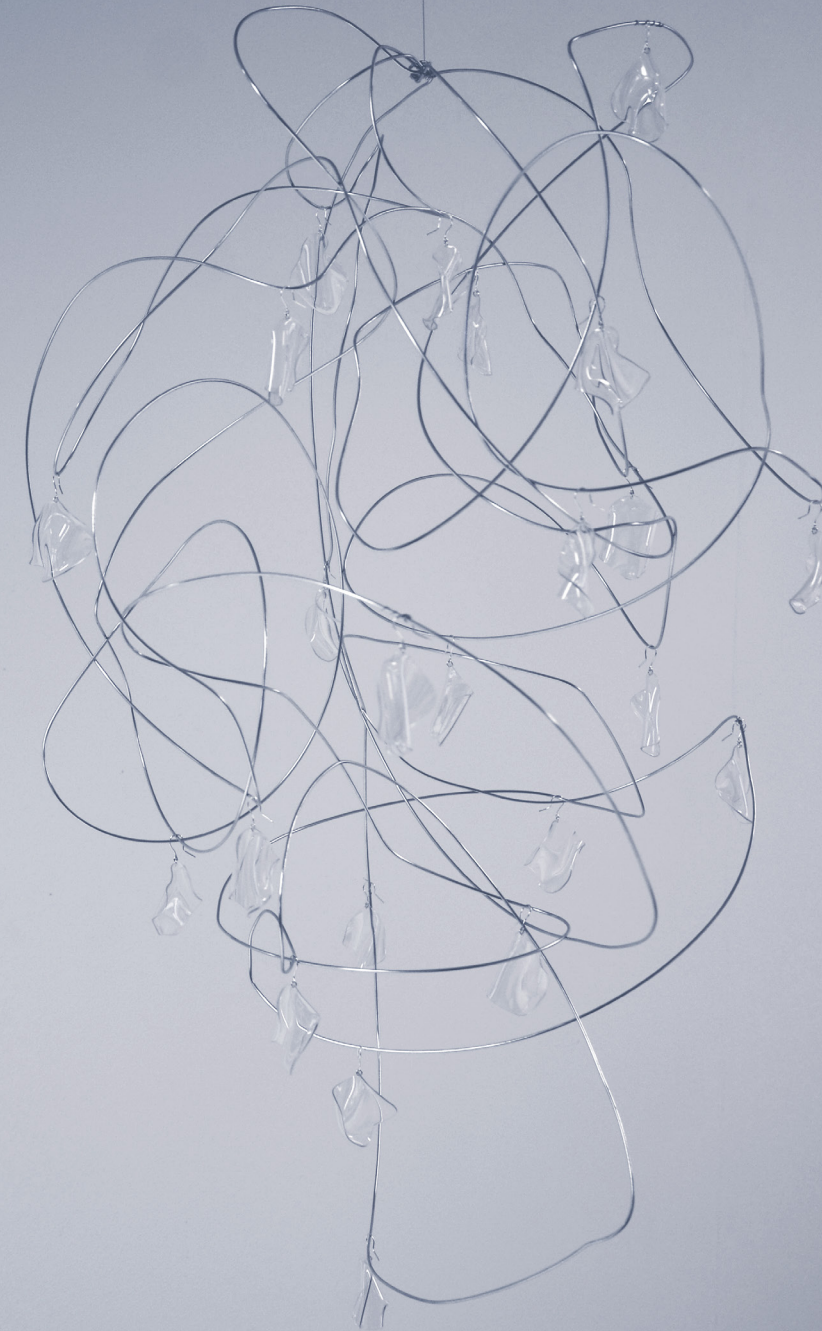
Installaationa työ on ehdottomasti lähempänä korutaidetta. Siltä puuttuu suora tai ilmiselvä yhteys kehollisuuteen, ja sen esittämisareena on tila, johon se on ripustettu. Vaikka toivon, että työtä tulkitaan korun viitekehyksestä, se voi olla katsojalle hankalaa. Epätyypilliset materiaalit, joiden joukossa on häviävä määrä korun tyyppisiä ainesosia, kutsuu enemmän veistostaiteen maailmaan. Työstömenetelmät ovat aiemminkin geneeristä metallintyöstöä ja kierrätysmateriaaleilla kokeilua, eikä kokonaisuutta ole helppo toistaa. Installaationa työn arvottaminen pohjautuu mielestäni enemmän veistotaiteen arvottamisperusteisiin ja käytettyyn työmäärään.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

ILLUSION

Kun työstä purkaa yksittäisen korvakoruparin ja tuo sen kehon kannettavaksi, muuttuu työn luonne ja näin sen sijoittuminen janalla. Korvakorvina työ on korumuotoilua. Tällöin työstä on helpompi hahmottaa hopea ja kierrätysmuovista tehty korvosa. Korut ovat helppo pukea ja käyttää, ja niiden toistaminen on kohtuullisen vaivatonta. Korut ovat toki yksilöitä jokainen kappale, eikä niistä saa täsmälleen samanlaista.

Korvakoruparin arvottaminen perustuu nyt suurimmaksi osaksi niiden visuaaliseen miellyttävyyteen ja katsojan omaan kokemukseen. Materiaalikulut ovat selkeästi työtä halvemmat.

Luomalleni janalle sijoitan työn kokonaisuutena korumuotoilun ja -taiteen välimaastoon, riippuen siitä, katsotaanko työtä installaationa vai useana koruparina.

LAINEET

Hopeinen, laineinen pinta vie korun katsojan ja kantajan veden äärelle, aina elävälle merelle. Meren valtava voima ja äärettömyys muistuttaa siitä, kuinka pieni yksi ihminen on. Oman elämämme myrskyissä unohtamme helposti, kuinka ympäröivä luonto kannattelee meitä.

Luomalleni janalle sijoitan korun suurimmaksi osaksi kultasepäntyön puolelle. Korujen muotokieli on selkeä, eikä käyttötarkoitusta tarvitse pohtia. Materiaalina on hopea ja työstötapoina skrymppaus, eli hopean todella kuumana käyttäminen ja perinteiset kultasepän menetelmät. Korusarja olisi helppo toistaa ja tuottaa sarjana. Visuaalisuuden lisäksi sarjan arvottaminen tapahtuu materiaalien ja työn pohjalta.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

LUONNONKUNINGATAR

Mehiläisyhdyskunnissa parveilun aikana osa mehiläisistä lähtee tekemään kuningattaren kanssa uutta pesää, sillä ne kokevat aikaisemman kotinsa liian täydeksi. Vanhaan pesään jääneet mehiläiset vaistoavat pian, ettei yhdyskunnassa ole enää kuningatarta ja näin ne kasvattavat itselleen uuden kuningattaren. Perheeni mehiläispestistä yhdestä löytyy aito Luonnonkuningatar. Tämän pesän toiminta on villimpää ja ärhäkämpää kuin naapuriensa.

Seinäkorulla haastan korun perinteisen tila- ja kehollisuusajattelun. Materiaaleiltaan työssä esiintyy perinteisiä kultasepän aarteita, jolloin työn tulisi lukeutua mukaan koruksi. Materiaaleina on kvutiollisia zirkoneita, kultaa ja hopeaa, mutta myös luonnonotusten valmistamaa paperimassaa ja vahaa. Kennosto on itseasiassa jo kertaalleen hunajalla täytetty luonnon arkkitehtuurin ihme.

Vievätkö nämä luonnonmateriaalit työtä kauemman arvokkaaksi koettujen materiaalien tuomasta korun statuksesta?

LUONNONKUNINGATAR

Luomalleni janelle sijoitan korun vahvasti korutaiteeseen. Työ on jossain veistoismaisuuden tai monimediamaalauksen välimaastossa ja täysin ilman kehollista kontekstia. Ilman nimen tai näyttelykokonaisuuden antamaa osviittaa teosta ei herkästi voisi sanoa koruksi.

Korutaiteen kentällä on karkeasti kahteen jakautunut näkökulma: Korun kannettavuus ja käytettävyys on määritelmä korulle, kun taas toinen näkökulma kokee, ettei kehollisuus ole välttämättä oleellista korutaiteelle (Holm, 2012, 42-44). Onko koru siis enää koru, kun sitä ei voi ripustaa keholle kannettavaksi, eikä kaikki sen materiaalit salli kosketustakaan? Onko kehollisuus ja sen yhteys korvun nimenomaan korutaiteen oma erikoispiirre ja kehoton koru lähentyy näin ollen jo veistostaidetta? Tähän dilemmaan tarjotaan vastausta termistä objekti. Kehollisuus voidaan objektille tuoda mm. kosketuksen tai pideltävyyden kautta. Onko tämä työ siis koruobjekti? (Ruutiainen, 2012. 196.)

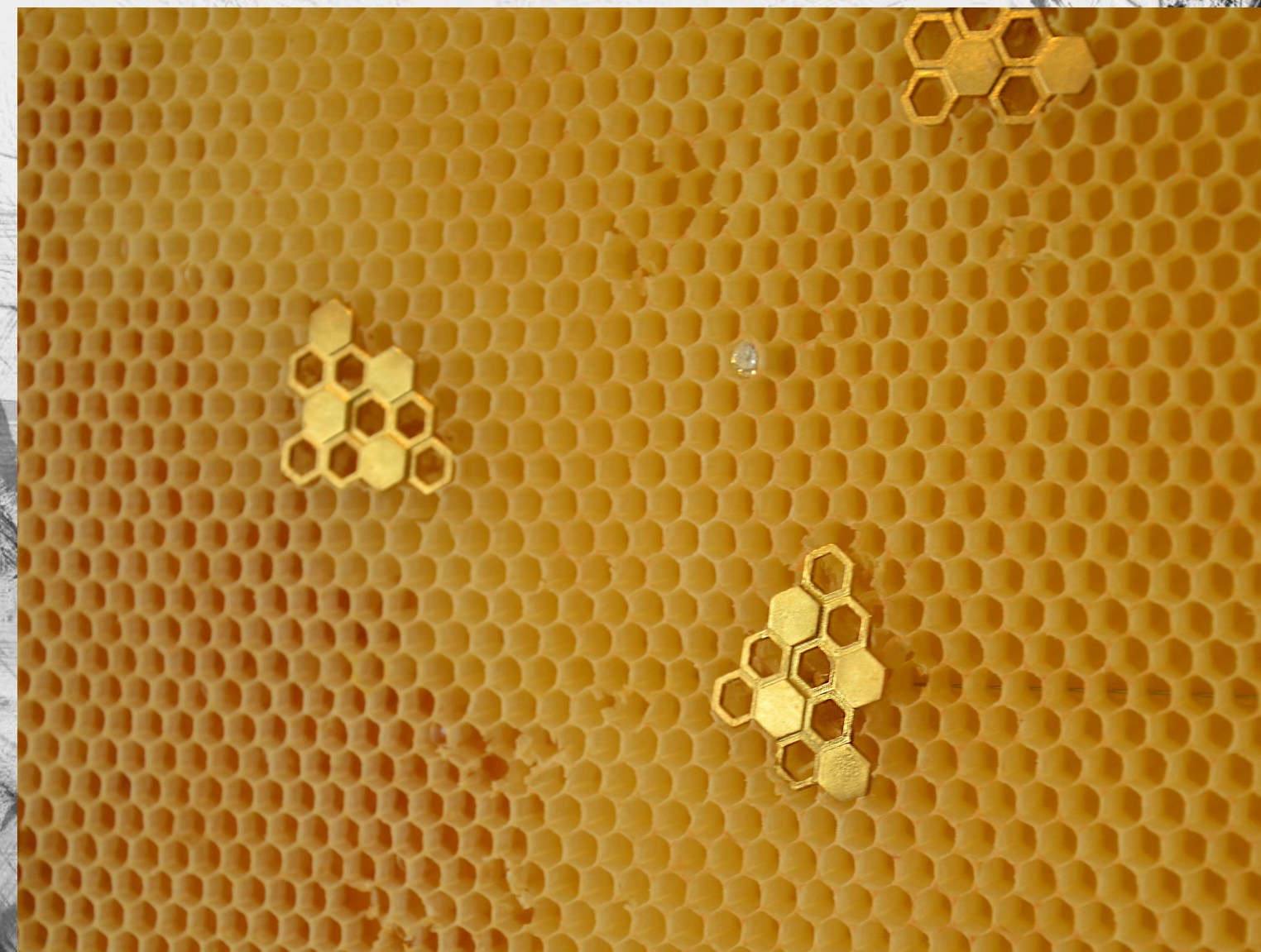
Periaatteessa korva voisi arvottaa käytettyjen materiaalien pohjalta, joskaan ei perinteisen kultasepäntyön tuotoksena, sillä koruyhteys on hatara. Lisäksi sen omaleimaiset materiaalit ja esteettisyys viittaa enemmän taiteeseen ja näin viitekehys arvottamiseen löytynee esteettisestä miellyttävyydestä ja emotionaalisesta reaktiosta.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KORUTAIDE

KULTASEPÄN TYÖ

MORGANIITTIMETSÄ

Montako jalokiveä tarvitaan yhteen sormukseen? Mikä on jalokiven arvo, ellei se ole täysin virheetön ja puhdas?

Luomalleni janelle sijoitan korun korumuotoiluun. Sormus on esineenä selkeä ja helposti käytettävissä, joskin sitä käyttäessä tulee huomioida sen suuri koko. Materiaalit ja työstömetodit ovat tuttuja kultasepän alalla, joskin perinteitä on korussa rikottu. Sormuksessa käytettyjen morganiittien laatu ei ole kovinkaan hyvä. Kivet sisältävät epäpuhtauksia ja utua, tämä on kuitenkin osa niiden viehätystä ja ainutlaatuisuutta. Sormus on jo kiviensäkin näkökulmasta uniikkityö, lisäksi metalliosa on veistetty muotoonsa, eikä sen toistaminen valmiista työstä olisi kovinkaan helppoa. Työn arvotan niin narratiivin, estetiikan, työn ja materiaalien arvon näkökulmasta.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

PESÄ

Maalla kasvaneena kevätmyrskyjen jälkeiset päivät ovat löytöretkien aikaa. Tuulen tiputtamia, jo kuoriutuneiden linnunpoikasten kauniisti sinertäviä munankuoria, on paljon löydettäväkseni.

Tämän aarreitan hengen toin myös korvuun.

Koru itsessään on massiivinen ja painava, ei kovinkaan käyttäjäystävällinen. Tavoitteena on nimenomaan kertoa tarinaa pesästä, joka hentoa elämää suojaa. Tietyllä tavalla on jopa hieman irvokasta, että paksu hopea suojaa makeanveden helmeä, simpukan sisällä kasvanutta tunkeilijaa.

Luomalleni janalle sijoitan Pesän korumuotoilun ja -taiteen välimaastoon. Työ on sormusmainen ja se kädessä hakeutuu pitäjänsä sormeen, kuitenkin suuri koko ja raskaus karkottaa aremman käyttäjän. Puettuna korva joutuu huomioimaan arkiaskareissa, mutta sen pitäminen on mahdollista. Olen käyttänyt korussa perinteisiä arvokkaita materiaaleja ja huomionut sen korjattavuuden. Työstömenetelmät kuuluvat suurimmaksi osaksi kultasepän perusrepertuaariin, ja korun kuppiosasta on tehty valumuotti. Arvotan työn niin perinteisten arvomateriaalien kuin oman narratiivisen tyylinsä pohjalta. Koen, että juuri tässä korussa kerronnallisuus ja luonnon sanoma on käsitteellisyydestä huolimatta hyvin vahva.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KORUTAIDE

KULTASEPÄN TYÖ

SKRYMPPISORMUS

Millainen on normaali sormus? Siinä on metallirunko ja kivi-istutus.
Onko tämä sormus normaali?

Luomalleni janalle sijoitan sormuksen muotoiluun. Korua suunnitellessa on huomioitu sen käyttömukavuus, eikä siitä ole pahemmin tingitty näyttävyyden kustannuksella. Näyttävyyys toisaalta on ollut suunnittelun kulmakivi. Materiaaleina ovat hopea ja kuutiollinen zirkonia, työstömetodeina hopean skrymppaaminen, eli todella kuumaksi käsittely ja perinteiset kultasepän menetöt. Koru olisi helposti toistettavissa ja mielestäni suhteellisen kaupallinen, vaikka sen muotoiluun sijoitankin. Arvotettaessa korua huomioisin materiaalin arvon, työn ja lisäksi näyttävän estetiikan.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

SPRING ICE

Työn inspiraatio löytyi tyypilliseen tapaan luonnosta. Sain mieleeni kevättalven aurinkoisen sään ja jäiden lähdön. Luonnon jylhät tapahtumat ja upeat yksityiskohdat kiteytyivät hopeaan. Jäiden liikkumiseen kuuluu nirskunta, kumu ja jyske. Tähän aikaan ihminen on varsin pieni entiteetti järven rannalla, jää ei ihmistä huomaa. Ihminen sen sijaan aistii luonnon valtavan voiman ja näkee nopeasti muuttuvan maiseman. Työssä esitän korvakorut, rannekorun ja sormuksen. Sarja sijoittui toiseksi Stylefellown Vuoden Koru 2019 -kilpailussa.

Luomalleni janelle sijoitan Spring Ice -korut korumuotoiluun. Muotokieli viittaa puhtaasti koruihin. Korut ovat käytettävissä, joskin ne tulee huomioida käytössä niiden suuren koon pohjalta. Materiaalina on hopea ja kvutiolliset zirkoniat ja työstömetodeina fotoetsaamista lukuun ottamatta perinteiset kultasepänkeinot. Korut ovat toistettavissa, joskin on huomioitavaa, että jo fotoetsauksen näkökulmasta jokainen työ tulee olemaan toiselle sisar, ei kopio. Lisäksi kivien istutukset eivät ole perinteen mukaisesti symmetriset, vaan ne tuovat esille luonnon villin elementin. Korujen työmäärä ja materiaali, sekä selkeä korumaisuus tuo työlle kultasepän maailman mukaisen hintahaarukan ja esteettisen arvon.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

SUURI HOPEINEN RANNEKORU

Koru on alunperin asiakkaalle suunniteltu työ, jonka tavoitteena oli tuottaa tämän tarpeisiin, sekä olemassa olevan asun muotokieleen sopiva suurehko katseenvangitsija.

Luomalleni janelle sijoitan Rannekorun vahvasti korumuotoiluun, kuitenkin huomioiden, että sen prosessissa on paljon myös kultasepän näkökulmaan kuuluvaa. Korun ulkomuoto kutsuu pujottamaan sen ranteeseen ja etenkin tilaajan ranteeseen työ istuu saumatta. Korua ei tarvitse sen kummemmin varoa, se on suunniteltu käytettävän hulmuavan puvun kanssa. Materiaaleina on hopea ja kuutiollinen zirkonia, työstömekanismeina perinteiset hopea- ja kultasepän menetelmät. Työn idea on mahdollista toistaa, joskin huomioiden, että takotyöt ovat lähtökohtaisesti aina käsityötä ja näin uniikkeja. Koru saa arvonsa materiaalista, työstä ja uniikista esteettisyydestään, joka on suunniteltu nimenomaan uniikkityönä tilaajalleen.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KULTASEPÄN TYÖ

KORUTAIDE

TURVAVERKKO

Elämän haasteissa pienen ihmisen ymmärrys omasta voimastaan kyseenalaistuu. Silloin ympärillä olevat läheiset kantavat ja muistuttavat siitä palosta, mikä ihmisellä on itsessään. Työhön toin massiivista hopeaa ja verkon, mikä massiiviseen metallinfiguuriin rinnastettuna tuntuu ohuelta ja heppoiselta. Silti tämä verkosto, sen sitkeys ja joustavuus kannattelee ja tukee ihmistä uuteen alkuvuon.

Luomalleni janelle sijoitan Turvaverkon vahvasti korutaiteen puolelle. Korun ulkomuoto ja käyttötarkoitus jäävät mielestäni veistosmaisuuuden varjoon, sen sormeen pujottaminen on mahdollista, mutta olen kiinnittänyt huomiota siihen, että herkätkö rakenne saa katsojan etäännyttämään ideasta. Käytettävyyden näkökulmasta koru asettuu ehdottomasti taiteen puolelle.

Toistettavuuden näkökulmasta koru asettuu kuitenkin lähemmäs korumuotoilua, se on toistettavissa, joskin se on kohtuullisen haastavaa. Naishahmo on veistetty vahaan käsin, irrotuksen myötä siitä voisi tuki valaa kumimuotin ja näin toistaa muotoa loputtomiin. Korun runko on perinteisin kultasepän metodein valmistettu, ja kohtuullisen helppoa toistaa. Verkkomateriaalia on saatavilla. Arvottamisen näkökulmasta koru on hankalampi. Toki jalometallin käyttö tuo selkeää materiaalin ja työn arvoa, mutta narratiivinen visuaalisuus on taidemaisempi ja näin arvottamisen näkökulmasta erilainen.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KORUMUOTOILU

KORUTAIDE

KULTASEPÄN TYÖ

YÖTÖN YÖ

Teknologian kehittyessä luonto ja sen upea voima, kauneus ja jylhyys voi jäädä huomaamatta. Korusta voi löytää kesän yöttömät yöt ja lempeän auringon, talven taivaan tähtineen, kompassin ohjaamaan matkaa. Suomalainen harmaa graniittikivi kertoo lujuudesta ja pysyvyydestä, rouheapintainen hopea sujuvasta purjehduksesta ja tulevista matkoista.

Työn metalliosa on 3D-mallinnettu ja -tulostettu. Tämän jälkeen tulostettu kappale on valettu hopeaan. Teknologia tuo uusia mahdollisuuksia ja ulottuvuuksia korujenkin maailmaan. Siinä samalla perinteiset työstömetodit, kuten valut ja pintakäsittelyt ja kivenistutus, ovat tarkkaa käsityötä. Korussa esiintyvä vaalea graniitti on nimenomaan tätä työtä varten kerätty kappale, jonka on suomalaisena käsityönä hiottu toivomaani muotoon.

Luomalleni janelle sijoitan Yöttömän yön kultasepäntyön ja muotoilun välimaastoon. Koru on ulkomuodoltaan selkeä kaulaan ripustettava esine, jota on helppo kantaa koostaan huolimatta. Materiaalien näkökulmasta koru on kultasepälle tuttua, korukivi ja hopea. Erityiseksi materiaalin tekee valkoinen graniitti, joka ei ole tyypillinen kivi koruissa. Sen istuttaminen kuitenkin seuraa normaaleja työvaiheita. Metalliosien näkökulmasta koru on hyvinkin helposti toistettavissa ja näin kohtuullisen vaivatta kaupallistettavissa. Valkoisia ruusuhiottuja graniitteja on valmiina vähemmän ja näin yhteydet kivenhiojaan ja tämän resurssit on kartoitettava. Näinpä toistettavuuden näkökulmasta koru lähenee taas muotoilua. Koru saa arvonsa materiaalista, työstöstä ja käsitteellisestä esteettisyydestä.

KULTAKAUPPALIIKKEET _____

KORUMUOTOILU _____

KULTASEPÄN TYÖ _____

KORUTAIDE _____

NÄYTTELY

Valitettavasti alkuvuonna 2020 maailma oli uuden pandemian kourissa, eikä varotoimien takia näyttelyn järjestäminen opinnäytetyön yhteyteen ollut mahdollista. Sen eteen olin jo kuitenkin tehnyt paljon työtä ja koin, että olisi ollut sääli jättää kaikki jo tehty pois tästä kirjallisesta työstä.

Näyttelyn päätavoitteena oli esittää välitilan konkretisoituminen minulle ja toivottavasti myös katsojalle. Lisäksi tavoitteena oli tutustuttaa luovan alan tekijöitä Luovuuden janaan. Näyttelyssä olisin konkretisoinut jokaisen valitsemani korun sijoittumisen Luovuuden janalle ja toisaalta perustellut miksi koru mielestäni kuuluu valitsemaani kategoriaan. Hedelmällistä olisi myös olleet mahdolliset keskustelut ja väittelyt aiheesta.

Nykytaiteen ja nykykorun oleellisena piirteenä mainitaan olevan tarinankerronnallisuus niin pitkälle, ettei korussa käytetty materiaali ole enää oleellista. Korun sisällön näkökulmasta oleellista saattaa olla jonkin tietty materiaali, mutta yksittäinen taiteilija voi vaihtaa materiaalia lennosta. Keskeistä nykykoruissa on kehollisuus ja keho nähdäänkin leikkikenttänä. Yksittäisen korun paikka saattaa vaihtua keholla ja kehon rajallisuutta tutkitaan korujen avulla (Pahlman, ym. 2016. 249–250).

Korun suhde tai suhteettomuus kehoon olikin yksi sivujuonne, jota olisin näyttelyn keinoin päässyt tutkimaan. Tarkoituksena oli esittää erilaisia koruja erilaisin kontekstein ja näin haastaa perinteistä korua laajentumaan pois kehollisuudesta. Näyttelystä luopuessa kävinkin läpi ajatusta siitä, kuinka valokuva

fyysisestä objektista muuttuu teokseksi valoineen ja malleineen. Näin valokuva muodostuu teokseksi ja aiottu teos jää vain osaksi sen sisältöä. Valitettavasti juuri näin pääsi käymään kirjallisen opinnäytetyön ja etäseminaarin takia. Työni eivät päässeet vielä elämään ilman valokuvataiteen välivaihetta.

Mukanani on pitkään kulkenut idea siitä, että muotoilijana olen kehittämässä parempaa tulevaisuutta vähintäänkin ekologisesta ja eettisestä näkökulmasta. Lisäksi koen, että oman työni kautta voin tuottaa yleisölle ajatuksia herättäviä kokemuksia, ja näkökulmia, jotka kylvävät toiminnan siemeniä monien yksittäisten ihmisten mielissä.

Töissäni toistuu teemat luonnon ja inhimillisyyden kirjosta. Nykyajan kuvaan sopien pohdin rooliani niin kuluttajana, kuin uuden tavaran tuottajana. Vaikka töissäni käytänkin paljon kierrätysmateriaaleja ja pyrin tekemään tuotteista kestäviä ja korjattavia, en löytänyt ekologisesti tyydyttävää tapaa tuoda näyttelyni

lyhytaikaisia esittely- ja markkinointimateriaaleja printtavaksi tuotteeksi. Näinpä tutkin mahdollisuuksia ja keinoja, kuinka näyttelyni mainonta, kutsut ja katalogi voitaisiin kokonaisuudessaan toteuttaa verkossa. Ymmärsin kuitenkin, ettei vielä nykyaikanakaan kaikki omista esimerkiksi älypuhelinta, jota hyödyntää näyttelyni sisällön avaamisessa. Näinpä poikkeuksena omaan ideologiaani tuotin muutaman fyysisen näyttelykatalogin.

Näyttelyn siirtyminen sai minut pohtimaan tapahtuman tärkeyttä ja tavoitteita. Koenkin menettäneeni ison osan opinnäytetyöni kokonaisuutta ja toisaalta haavetta omasta näyttelystä, joka muodostui jo ensimmäisenä opiskeluvuonna. Koen näyttelyidean olleen tribuutti jo tehdylle matkalle, harrastajasta aloittelevalla muotoilijalle. Toisaalta näyttely olisi ollut debytointi muotoilun ja taiteen välimaastoon. Onneksi tiedän, että näyttelyn aika koettaa vielä.

OLET TÄSSÄ

Polarisoidussa ja luokitellussa yhteiskunnassa koen olevani hukassa ja omituinen. Mikä on minun tarkoitukseni ja tilani?

Kategorioiden täyttämässä maailmassa huomaan, että tuotteeni ovat ajoittain katsojalle liian vieraita: Suomalainen nainen ei käytä helmisormusta, joka ei talvella mahdu hansikkaisiin, tai ymmärrä hopeakorviksi nimitettyjä objekteja, jota ei voi pukea tai ripustaa kannettavaksi. Sen sijaan nainen voisi laittaa ylijääneestä ruostumattomasta teräksestä pakotetun dekolteepanssarin Itsenäisyyspäivän vastaanotolle tai käyttää työpaikallaan hapotettuja kierrätysalumiinipalasia korvakorvina.

Oma muotoilun filosofiani on tuoda katsojalle elämän kauniita hetkiä ja yksityiskohtia ikuistettuna metalliin. Koruni ovat käytettävissä, joskin käyttäjän on huomioitava koru niitä kantaessaan. Koen oleelliseksi, että koruni ja niiden käyttäjät löytävät tien riemuun ja lapsenomaiseen etsimisen leikkiin.

Lisäksi olen poiminut elämässä erilaisia näkökulmia muotoiluun. Yksi edelleen puhuttavimmista ajatuksista tuli Alberto Alessilta: Muotoilua kannattaa viedä mahdollisen ja mahdottoman rajoille. Jos tuote ei houkuta yleisöä, voidaan todeta, että se on viety jo hulluuden puolelle. Salli työhösi kokeilua ja riskiä, karsi näitä ajatuksella (Alessi, 2019).

Itselleni oleellista korussa on interaktio kantajan ja esineen välillä. Esineen tuomat erityiset liikeradat tai rajoitteet ovat oleellisia viestin kannalta. Esimerkiksi amerikkalaistyylinen ylimalkainen vihkisormuksen esittely tai panssarimaisen korun liikkeitä rajoittava massiivisuus on suuri osa kyseisen työn viestiä. Valmis koru on kaunis esine pöydällä, mutta sen takana oleva ajatus ja tunne heräävät henkiin kehollisuuden myötä.

Korutaiteen villillä kartalla taidan siis kuitenkin olla hieman perinteisemmän korun näkökulman puolella.

KULTAKAUPPALIIKKEET

KULTASEPÄN TYÖ

KORUMUOTOILU

KORUTAIDE

Kun koostin kaikki esittelemäni töiden sijoittelut yhdelle janalle, huomasin tekijänä asettuvani korumuotoilun ja -taiteen väliin. Tämä sijoittuminen ei tullut kovinkaan suurena yllätyksenä, se lähinnä vain varmisti, että olen siellä missä ajattelinkin olevani. Toisaalta koen, että tulos tukee Luovuuden janan teoreettista toimivuutta.

Onko lopultakaan oleellista, miten korukentän väli- maastoa kategorisoidaan? Korukaupan Kiinan-ihmeet, kultasepän tekemät, sukupolvien yli kantavat taidon näytteet, ja jo veistosmainen korutaide, voivat ja ovat olemassa samaan aikaan. Kaikille näille löytyy yleisöä. Määrittelemätön ja vielä villi välitila antaa mahdollisuuden identifioitua juuri siksi mitä minä olen. Koen tässä oleelliseksi aikaisemmin mainitsemani "taiteellisen muotoilun", koen löytäväni itseni sieltä.

ARVIOINTI

Opinnäytetyötä aloittaessani paloin innosta, olin vihdoin toteuttamassa omaa pitkäaikaista haavettani – näyttelyä! Tiesin valinneeni varsin laajan kokonaisuuden ja koin, että se valmistuu kunhan kiinnostus ja tavoitteet pysyvät kirkkaana mielessä. Näyttelyn punaisena lankana oli esitellä vastakkaisuuksia ja niiden luomaa välitilaa. Keräsin opintojen aikana tehtyjä valmiita koruja ja lisäksi loin uusia konsepteja pitäen silmällä nimenomaan välitilan hahmottamista.

Opinnäytetyö prosessina koki useita kolhuja, suurin vastoinkäyminen olikin näyttelyn peruuntuminen. Siihen liittyvä valtava pettymyksen tunne oli pitkään musta pilvi työn päällä. Toisaalta näin jälkikäteen

katsottuna, näyttelyn peruuntuminen ja keskittyminen pelkkään opinnäytetyöhön saattoivat olla erinomainen onnen potku.

Yön pimeydessä löydetty hatara idea Luovuuden janasta palautti ilon ja mielenkiinnon opinnäytetyötä kohtaan. Koin onnistumisen tunteita ja ylpeyttä vertaisarvioinneissa, lisäksi löysin uuden näkökulman tutkia mielenkiintoni vanginnutta välitilaa.

Uuden idean konkretisoituminen vei oman aikansa, lisäksi kartoitin uudet lähteet ja teoriapohjan työlleni. Kun tämä osio oli itselleni selkeä, oli työtä taas helpompi jatkaa.

Luovuuden janana koen toimivaksi työkaluksi ja mielestäni sitä voi soveltaa ideana myös korualan ulkopuolelle. Korvalalla sitä voi käyttää sellaisenaan. Koen opinnäytetyön kirjallisen osion vahvaksi kokonaisuudeksi ja iloitsen luomani teorian toimivuudesta.

Mikäli olisin työtä aloittaessani tiennyt, ettei näyttely mahdu opinnäytetyön kokonaisuuteen, olisin kuitenkin rajannut työssä esiteltyt teokset jo valmiisiin konsepteihin. Tämä olisi mahdollistanut enemmän resursseja teorian laatimiseen ja näin hellittänyt työn tuomaa stressiä ja pelkoa siitä, ettei se valmistuisi ajallaan.

YHTEENVETO

Korumuotoilun ja -taiteen erottelu, tai sen välimaaston tarkka kartoittaminen, ei lopultakaan ole kovinkaan oleellista tai mielenkiintoista tekijöiden näkökulmasta. Kuluttajan näkökulmasta korun hankinta tehdään myös usealla eri periaatteella; ihastumisella, sentimentaalisuudesta tai statuksen näytön takia. Lisäksi korutaide on keskiverto kansalaiselle varsin vierasta (Holm, 2012. 66-67).

Näinpä tämän opinnäytetyön tarjoama kartoitus ja jana soveltuvat parhaiten tekijöille, jotka etsivät termiä ja kategoriaa omalle työlleen. Lisäksi työ voisi mahdollistaa helpomman ja tasalaatuisemman määrittelyn korutaiteelle, jos ja kun keskustelu etenee. Tämän pohjalta yksittäinen tekijä voisi kenties saada kohdennettua näyttelytoimintaa tai mainontaansa napakammin omalle kohdeyleisölleen.

Toivon tämän opinnäytetyön toimivan tulevaisuudessa eräänlaisena karttana ja työkaluna niille, jotka haluavat kategorisoida muotoilua ja taidetta korumaailman kentällä. Luovuuden jana toimii mielestäni hyvänä mittarina tutkimaan yksittäistä työtä. Usean yksittäisen töiden tulkintojen pohjalta voi tekijä koostaa oman statuksensa suhteessa Luovuuden janaan. Tämän lisäksi pohdintani toimivat Luovuuden janan käyttöoppaana kartoitusta tehdessä.

Lisäksi toivon, ettei kategorisointi vie keskustelua pois yksittäisen työn tai tekijän jäljen laadukkuudesta. Kategorisointi ei määritä laadukkuutta, vaan alueen, minkä viitekehuksesta voidaan yksittäistä työtä tutkia ja tulkita. Se missä tekijä työnsä kanssa on ei suinkaan määrittele onko teokset laadukkaita esimerkiksi teknisesti, visuaalisuudeltaan, kekseliäisyydeltään tai sanomaltaan.

LÄHTEET

Alessi, A. 2019. Keynote. Luento Habitaressa 11.9.19

Cousins, C 2012. Art vs. Design: Are They the Same Thing? Desing Shack. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://designshack.net/articles/art-vs-design-are-they-the-same-thing/>

Craig, W. 2020. The Difference Between Design and Art. WebFX. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.webfx.com/blog/web-design/difference-between-design-art/>

Creative Bloq Staff. 2014. 6 important ways that design differs from art. Creative Bloq. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.creativebloq.com/computer-arts/6-important-ways-design-differs-art-81412721>

Daevas Design. 2016. Difference Between Art and Design. Daevas Design. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <http://www.daevasdesign.com/difference-art-and-design/>

Duvall, A. 2018. Design vs Art - The Difference and Why It Matters. Hongkiat. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.hongkiat.com/blog/design-vs-art/>

Holm, M. 2012. Se on sitä, mitä se on. Korutaiteilijoiden käsityksiä korutaiteesta. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

Include Design. 2017. Design vs Art: what is the main difference? Include Design. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.includedesign.org/design-vs-art-main-difference/>

Knight, A. 2020. Design is not Art. Austin Knight. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://austinknight.com/writing/design-is-not-art>

Lisefski, B. 2019. The Truth About Art vs. Design. UX Collective. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://uxdesign.cc/the-truth-about-art-vs-design-c9a616de828>

Lundgren, A. 2016. Drawing the Line Between Art and Design. Avalyn Illustration. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://alvalyn.com/drawing-the-line-between-art-and-design/>

O'Nolan, J. 2009. The Difference Between Art and Design. Web Designer Depot. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.webdesignerdepot.com/2009/09/the-difference-between-art-and-design/>

Pahlman, H. Pahlman, L. Poutasuo, T. Rvutiainen, P. Tillander-Godenhilm, U. Timonen, E. 2016. Suomalainen koru. Helsinki: Tammi.

Peuc, G. 2013. Design is not Art. Art + marketing. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://artplusmarketing.com/design-is-not-art-d229af10c167>

Rvutiainen, P. 2012. Onko puhelinkoppi koru? Nykykoru taiteen kentällä. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Singh, A. 2018. Difference Between Art and Design. Medium. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://medium.com/dschool/what-is-the-difference-between-art-and-design-d3af93ea8543>

Ye, S. 2017. Do You Know What Are the Differences between Art and Design? Mockplus. Blogi [viitattu 21.2.2020]. Saatavissa: <https://www.mockplus.com/blog/post/differences-between-art-and-design>

Taustakuva: Ractapopulous. 2017 [viitattu 25.3.2020]. Saatavissa: <https://pixabay.com/fi/illustrations/tausta-art-abstrakti-vesiv%C3%A4ri-2702474/>

M U O T O I L U	Tutkii ongelmaa ja luo siihen ratkaisun, luo turvaa ja käyttöesineitä.	Tulkinta on koko yleisön silmissä sama, tulos on intuitiivinen.	Tutkimukseen pohjautuvan tiedon hyödyntämistä. Edellisen tuotteen iteraatioita ja kehittämistä.	Tavoitteellista.	Tehdään loppukäyttäjälle, yleisön tarpeeseen.	Muotoilija seuraa käytettävyyttä.
T A I D E	Luo ongelmia, konflikteja, eri näkemyksiä.	Tulkinta jätetään yleisölle, jonka vastuulla on tutkia ja tarkastella.	Tutkimusmatka; eri tekniikat, väline uuteen tematiikkaan, ideaan, jne.	Ei ole tavoitteellista, "sielun jatke".	Tehdään taiteilijalle, vastaa taiteilijan tarpeeseen ilmaista tunteita ja ajatuksia.	Taiteilija seuraa ulkoasua.
V Ä L I M A S T O				Jos muotoilu tehdään ei-tavoitteellisesti, tulee siitä taidetta.		

LIITTEET

Design is not Art

- * Muotoilu ja taide ovat kaukana toisistaan; Muotoilijan koti on käytännöllinen ja toimivien esineiden kattama, taiteilijan koti on arvaamaton ja kaaoksessa.
- * Visuaalinen suunnittelu ja piirrokset ja luonnokset ovat samankaltaisia, muotoilun ajatusprosessi on kuitenkin insinöörimäistä.

(Pevc 2013.)

M U O T O I L U	Prosessi pohjautuu selkeälle aloituspisteelle, joka kommunikoi jo olemassa olevasta aiheesta.	Vastaa kysymyksiin.	Tavoitteena tuottaa toimiva, käyttökelpoinen tuote.	Sisältää sääntöjä ja periaatteita, on tavoitteellista.
T A I D E	Prosessi alkaa tyhjästä kanvaasta ja pohjautuu taiteilijan kokemukselle.	Esittää kysymyksiä.	Tavoitteena aiheuttaa reaktioita.	Modernismin jälkeen taide on ollut "säännötöntä".
V Ä L I M A S T O	Molemmat luovat uutta sisältöä, motiivit eriävät.			

Difference between Art and Design

- * Taiteilija voi olla muotoilija ja muotoilija taiteilija, raja on häilyvä ja monitulkintainen. Taide ja muotoilu kulkevat rinnakkain.
- * Taide ja muotoilu voi molemmat herättää ihailua ja tunteita. Taidokas muotoilu voi olla lähes taidetta.

(Singh 2018.)

M U O T O I L U	Vastaa kysymykseen. Luo arvoa käyttäjälleen.	Tavoitteellista. Monimutkainen, hankalasti käytettävä "muotoilun" tuote ei ole muotoilua, vaan objekti.	Tarkkailua. Empiirisen tiedon hyödyntämistä käytännölliseen tulokseen. Toistamista ja hienosäätöä.	Viesti on selkeä ja yksiulotteinen. Yleisön tulee saman tien ymmärtää samat asiat.	Muotoilijaksi voi oppia ilman teknisiä taidetaitoja. Keskittyminen ei niinkään teknisessä taidossa vaan mittasuhteissa ja tilassa.	Tarpeet. Hylkää historian ja pohjautuu viisaisiin ja luoviin ratkaisuihin.
T A I D E	Luo kysymyksen. Aiheuttaa ristiriitaa ja kritiikkiä.	Impulsiivista, ei ole tavoitteellista. Aiheuttaa kysymyksiä.	Jatkuvaa uusien teemojen, ideoiden ja ulkoasujen etsimistä.	Viesti on moniulotteinen ja aiheuttaa useita eri tulkintoja. Aiheuttaa keskustelua ja konflikteja.	Taitelijan tekniset taidot ovat käyttökelvottomia ilman luonnollisia kykyjä.	Traditiot. Perustuu estetiikan ja peruselementtien har- moniaan.
V M						

Art vs Design; What Is the Main Difference

* Molemmat kuuluvat luovuuden spektriin.
(Include Design 2017.)

M U O T O I L L U	Ei ole osa muotoilijaa.	Tasalaatuista, tavoitettavissa, interaktiivista, rajattua. "Taide tapaa tieteen".	"Silmäkarkkia" käyttötarkoituksella. Tasapainoiltava ulkonäön ja käytännöllisyyden välillä.	Täytyy olla yksiselitteisesti ymmärrettävissä.
T A I D E	Jatkumo taiteilijasta.	Taiteen ei tarvitse seurata sääntöjä tai olla tasalaatuista. Rajatonta.	Esteettisyys on koko tarkoitus. Tutkiminen ja ihmettely tavoitteena.	Ei tarvitse olla ymmärrettävä, jokainen saa tulkita sen. Tulkintoja on useita.
V Ä L I M A S T O				Molemmilla on viesti, viesti saattaa olla mukana prosessissa alusta asti.

The Difference Between Design and Art

- * Nämä kaksi eivät sulje toisiaan pois ja kulkevat limittäin vaikka ovatkin erillisiä.
- * Periaatteessa kaikkea voi nykyään kutsua taiteeksi.
- * Muotoilu on taidetta kuitenkin pohjautuen odotuksiin, käyttäytymisratoihin ja tasalaatuisuuteen. Taide tapaa tieteen.
- * Muotoilijan on oltava taiteilijaa vielä luovempi tehdäkseen utta ja toimivaa.

(Craig 2020.)

M U O T O I L U	Rationaalista.	Muille, ratkaisee ihmisten ja esineiden välisiä suhteita.	Opittavissa oleva taito, tavoitelistojen täyttämistä.	Käyttäjien tarpeiden mukaan rajattua, täynnä kompromisseja. Työn arvon määrittelee tekoprosessin jälkeinen toimivuus ja vastaanotto.	Inspiroivaa, viestittävää. Käyttää jo olemassa olevaa materiaalia viestinnässä, jolla on selkeä lähtökohta ja tavoite.	Sisällön ymmärtäminen on suoraviivaista ja universaalista. Muotoilu on heikkoa, jos sille löytyy useampi eri tulkinta.
T A I D E	Aistinvaraista.	Tekijälle, yksilölle, itseilmaisua.	Luontainen kyky, jota voi kehittää pidemmälle opiskelun ja kokeilun kautta.	Säännötöntä ja vapaata. Tekemisenjälkeistä aikaa ei ole tekemisen aikana huomioitava.	Valaisevaa, tunteikasta. Taiteilijan sisäisen maailman ilmaisua, joka resonoi katsojalle. Katsoja muodostaa oman reaktion.	Sisällön ymmärtäminen on monimuotoinen ja yksilön tulkintaa.
V Ä L I M A S T O			Muotoilusta voi syntyä visuaalisesti miellyttävää työtä, jota voi käsitellä taiteena.	Muotoilu epäonnistuu, mikäli käyttötarkoitus ja tavoitteet eivät täyty.		

Do You Know What Are the Differences between Art and Design?

* Nämä kaksi ovat selkeästi kietoutuneet yhteen ja ovat osittain päällekkäisiä, selviä erottajia kuitenkin on.

(Ye 2017.)

M U O T O I L L U		Tavoitteellisuus rajattuun tarkoitukseen. Jos tarkoitus ei täyty, voidaan muotoilu tuomita huonoksi.	Asiakkaan tarpeet, rajaukset ja käyttötarkoitukset. Oltava kaunista, mutta toimivaa.	Vastaukset.	Muotoilija pystyy unohtamaan oman tyyliinsä, jotta tulos vastaa asiakkaan toiveeseen.	Tasalaatuinen ja toistettavissa oleva prosessi.
T A I D E		Taiteen tarkoitukselle ei ole rajoja ja tavoitteena on synnyttää näkökulmaan pohjautuvia reaktioita.	Taiteilijan näkökulmat ja mielipiteet, tavoitteena synnyttää kauneutta.	Kysymykset.	Taiteilijan tyyli on suoraan haluttu ominaisuus, jonka pohjalta asiakas voi valita työn tekijän.	Sattumanvarainen työskentely.
V Ä L I M A S T O	Jakavat saman visuaalisen pohjan; väri, muoto, linjat, tasapaino, kontrasti, rytmi...					
	Molemmat ilmaisevat tunteita ja tarinoita.					

The Truth About Art vs. Design

- * Molemmat ilmaisevat tunteita ja tarinoita ja tämä saattaa riittääkin taiteen käsitteeksi. Muotoilun näkökulmasta tämä on vasta alkua: yksi monista työkaluista.
- * Muotoilija ei asiakastyössä voi ilmaista itseään, vaan tuoda esille asiakkaan brändiä. Tämän ei tulisi turhauttaa, annetut rajat ohjaavat luovaa prosessia.
- * Muotoilijan työ sisältää myös yrittämistä, asiakkaan kanssa kommunikointia, aikataulutusta, sekä yritysstrategisointia. Nämä ovat tasoissa luovan työn kanssa.
- * Liian taiteellinen työ vie pois laadukkaalta ja toimivalta muotoilulta.
- * Muotoilijan tulee laittaa työskennellessään oma ego ja mieltymykset sivuun, jotta työstettävä projekti saa tilaa.

(Lisefski 2019.)

M U O T O I L U	Kohteena yleisö ja ongelmanratkaisu.	Käyttötarkoituksen tuomat rajoitukset.	Arvo pohjautuu ongelmanratkaisun laatuun ja kaupallisuuteen.
T A I D E	Ihmisen itseilmaisua. Kokemuksellisuus ja tunteet.	Mahdolliset rajoitukset ovat tekijältä itseltään.	Arvo syntyy esteettisyyden ja mahdollisesti kaupallisen arvon kautta.
V Ä L I M A S T O	Sisältävät samoja piirteitä, mutta työn käyttötarkoitus on erottava tekijä.		

Difference Between Art and Design
(Daevas Design 2016.)

M U O T O I L U	Kommunikaatiota, pieni osa suunnittelua, joka tähtää isompaan viimeistelyyn tuotteeseen.	Tavoitteena ratkaista asiakkaan ongelma tai parantaa tuotetta.	Taidot ja niiden arvostus ovat enemmän kommunikaatiossa ja ongelmanratkaisussa. Käsityötaidot tuovat lisäarvoa.	Korkea interaktiivisuus, loppukäyttäjän tarpeet huomioitu koko prosessin ajan.	Funktionaalista, kestävä ja kaunista.	Massatuotanto, joka on huomioitu tuottamisessa ja myös kierrättämisessä.
T A I D E	"Silmäkarkkia" loppukäyttäjälle.	Tavoitteena tuoda taiteilijan näkemys ilmi ja mahdollistaa eri tulkintoja.	Käsityötaidot, jotka kehittyvät ajan kanssa.	Minimaalinen interaktiivisuus, passiivista ja visuaalista.	Visuaalista stimulaatiota, tarinankerrontaa ja koristamista.	Yksittäiskappaleet, jonka arvo määrittyy käytetyillä työtunneilla.
V Ä L I M A S T O	Molemmat työskentelevät visuaalisessa ympäristössä.				Kestämätön muotoilu voikin olla taidetta.	

6 Important ways that Design differs from Art

(Creative Bloq Staff 2014.)

M U O T O I L U	Vastaa kysymykseen tai tarpeeseen.	Tekee toiminnasta parempaa, käyttäjä ei välttämättä edes huomaa.	Toimintaa rajaa tarpeeseen tai kysymykseen vastaaminen.	Sen olemassaololle on olemassa filosofisesti syy ja tarve.
T A I D E	Kysyy ja haastaa, ei käytännöllistä tarvetta.	Inspiroivaa, herättää ihastusta ja ihmettelyä, kokemuksellista.	Modernismin jälkeen rajatonta.	Filosofisesti syytä olemassaololle ei tarvita.
V M				

Design Vs Art - The Difference and Why It Matters

- * •Liian paljon taidetta pilaa muotoilun ja liian paljon muotoilua pilaa taiteen. Liiallinen sekoittaminen rikkoo molempien olemassaolon syyn.
- * •Molemmat ovat oleellisia kulttuurille ja kehitykselle.

(Duvall 2018.)

M U O T O I L U	Käyttötarkoitus tavoitteena, ja sen arvon määrittää toimivuus.	Helpottaa ja vähentää ajattelua, auttaa käyttäjää tulkitsemaan. Ei synnytä vastakkainasettelua.	Iteraatioita, ottaa vanhoja ratkaisuja ja parantelee niitä. Innovaatioita ja valikoivuuutta.	Selkeys ja intuitiivinen käytännöllisyys.	Objektiivista, vaatii laajat taustatiedot, jotka luovat hyvän tai huonon tuloksen.	Luovuutta tarkoituksellisesti. Tavoitteena tehdä edellistä parempi innovaatio.	Muotoilussa ei ole tilaa egolle. Nöyrää työtä isompaan tarkoitukseen. Tehdään käyttäjälle.
T A I D E	Henkilökohtaista ilmaisua, jonka arvon määrittää taiteilija.	Provosoivaa, haastaa ajattelemaan, vastakkainasettelua.	Rohkea seikkailu uusiin teemoihin ja materiaaleihin.	Kerää ja luo arvostelua, ajatuksia.	Subjektiivista, katsoja voi rakastaa tai vihata työtä.	Luovuutta luovuuden takia. Työ saa olla luova tai erilainen vain koska se on taidetta.	Intuitiivisuus, joka vie yksilöllisyyteen
V M							

Design is not Art

- * Esteettisestä näkökulmasta kumpikin sisältää toista.
- * Tarkkaa rajanvetoa varten tulee tarkastella tuloksen luomisprosessia. Muotoilun prosessissa näkyy funktionaalisuus ja mahdollisesti visuaalinen miellyttävyys, taiteessa oleellista on esteettisyys, ei niinkään käytännöllisyys.

(Knight 2020.)

M U O T O I L L U	Hyvä muotoilu motivoi, tavoitteena saada yleisö toimimaan.	Tietyt ja rajatut lähtökohdat, joille lähdetään rakentamaan tarkoitusperäisesti.	Yksiselitteistä. Hyvin tai huonosti toimivaa.	Taidokkuus. Laadukkuus ja teoria opeteltavissa
T A I D E	Hyvä taide inspiroi, tavoitteena luoda yleisölle kokemus.	Tyhjä kanvas, johon taitelija rakentaa näkemyksensä ja luomaan tunneyhteyttä yleisöön.	Tulkinnanvaraista. Makuasia onko työ hyvä vai huono.	Lahjakuus. Luonnollinen taipumus, jota voi kehittää.
V M				

The Difference Between Art and Design

(O'Nolan 2009.)

M U O T O I L L U	Oltava helposti ymmärrettävää, selkeästi viestivää sisältöä.	Vastaa kysymyksiin ja tarjoaa ratkaisuja.	Opeteltavissa ja opetettavissa.	Tuotetaan asiakkaan tarpeeseen ja vastaa kysymyksiin tai saa aikaan toimintaa kohderyhmässä.	Yhteistyötä.	Työ suunnitellaan jo ennen kuin mitään on tehty.
T A I D E	Tunnepohjaista sisältöä.	Herättää kysymyksiä, joihin ei välttämättä löydy vastauksia.	Henkilökohtainen synnynnäinen taito ja piirre, jota voi vahvistaa.	Tuotetaan taiteilijalle, vapaata ja luonnollista itsensä ilmaisua.	Yksilön työtä.	Työhön mahtuu sattumia ja se on intuitiivista.
V Ä L I M A A S T O	Välimaastossa "Artistic Design" Tunnepohjaista muotoiluja, joka esittää ja vastaa kysymyksiin ja on inspiroivaa ja motivoivaa.					

Art vs Design: Are They the Same Thing?

Muotoilu ja taide on katsojan silmässä. Hyvin suunniteltu esine voi sisältää taidemaisia piirteitä.

(Cousins 2012.)

M U O T O I L L U	Visuaalista kommunikaatiota, funktionaalista, vastaa kysymyksiin.	Estetiikan ja funktion liitto, tavoitteena täyttää tarkoitus.	Viestittävä kohderyhmälle tarkasti ennalta määritetty viesti.	Arkipäiväisempää, muotoilu on osana jokaista päivää.	Käytännönläheistä ja tarkkaan luotua; mainonta, viihde, journalismi, kommunikatiivista.	Muotoilijan työ on usein nimetöntä.
T A I D E	Itseilmaisua, jossa viesti on taiteilijan harkinnassa.	Voi luottaa pelkästään työn estetiikkaan, ja sen luomaan seikkailuun.	Tulkinnanvaraista.	Eliittistä, museot, galleriat, jotka luovat hienommat puitteet.	Olemassa tekijää varten; innovatiivista, ilmaisurikasta, järjestyttävää.	Taiteilija saa seistä työnsä takana ja liittää siihen nimensä.
V Ä L I M A A S T O	Molemmat kuuluvat laajemman visuaalisen taiteen maailmaan.	Esteettiset periaatteet pätevät molemmissa.	Ammattilaiset tarvitsevat vankan pohjan historiassa ja trendeissä.	Luovia aloja, jossa tarvitaan aikaa, tarkkailua ja ajattelua.		

Drawing the Line Between Art and Design

- * Ennen teollista vallankumovusta taide ja muotoilu olivat lähempänä toisiaan ja sekoittuivat kategorioihin kauneus, tarkoitus ja käsityöläisyys.
- * Tämän jälkeen muotoilu ja taide erkanivat toisistaan, muotoilusta tuli kaupallista ja käytännöllistä, kun taide sai itsearvostaan merkityksen.

(Lundgren 2016.)